

НАСТІЛЬНА
ГРА

БОНУС

ЗАХОПЛИВІ
ЗАВДАННЯ ДЛЯ
МЕНЕ

ТАМ, ДЕ МИ НЕ БУВ...
Випуск 2 (117)

Кайманові острови

Незабутні пригоди в пошуках ГОЛОВНОГО

Щоб розкрити таємниці Дружболандії та стати її Вартовим, тобі знадобляться спеціальні КЛЮЧІ. Ось вони:

ДРУЖБОЛАНДІЯ – прекрасна Небесна країна, у якій панують добро та любов.

ТВОРЕЦЬ І ПРАВИТЕЛЬ країни – Бог.

СТАРОДАВНЯ КНИГА – це Біблія, у якій записані головні закони Дружболандії.

СЛІДИ ДРУЖБОЛАНДІЇ – це все добре й прекрасне на нашій планеті, що нагадує нам про Небесну країну.

ВАРТОВІ ДРУЖБОЛАНДІЇ – люди, які шукають і зберігають у своєму серці ці сліди.

– **Н**і! Навіть не проси! Не піду я більше з тобою на виставку! Уже двічі ходив, більше не хочу, – Михайлик, обурено посапуючи, ліз драбиною до будиночка на дереві.

– Прошу, Михайлику, востаннє, – благально промовила Марійка, підійма-

ючись слідом за братом. – Батьки заклопотані, Яша з Тишкою йдуть до Олега дивитися на новий велосипед. Утім, що там дивитися? Велосипед як велосипед, а картини – це ж мистецтво!

– Нічого ти не розумієш, Марійко, – хлопчик відчинив двері будиночка, увійшов і уважно озирнувся.

Сьогодні була його із сестрою черга наводити в ньому лад. Узимку Вартові тут зустрічалися нечасто, але пилу зібралося однаково багато, ще й павуки добряче потрудилися, змагаючись у майстерності плести павутину. Тож усе це потрібно було прибрати.

– Це ж не просто велосипед, а мрія! – продовжив розмову Михайлик. – У нас чотирьох маунтинбайки – гірські велосипеди. Сама знаєш, які вони зручні. Тільки в нас хардтейли – велосипеди з переднім амортизатором, а Олегові купили двопідвіс, у нього амортизаційні підвіски на обох колесах. Уявляєш, як на ньому м'яко та зручно їхати! Він такий гарний: чорний, із жовтою рамою, а головне – справжній, а на картинах усе намальоване.

– Намальоване, але ж як живе! – засперечалася Марійка. – Ти так описав велосипед, що я вже теж хочу його побачити. Проте картини тішать око не менше: у них є і настрій, і таємниці, які хочеться розгадати.

– Та я не проти, картини гарні, – зітхнув Михайлик, – але я радше на живий ліс подивлюся або справжні квіти понюхаю.

– Я ж не можу піти сама, – дівчинка механічно водила ганчіркою по настільній лампі, дивлячись у віконце. – Мені важливо з кимось ділитися враженнями!

Михайлик поглянув на Марійку й зітхнув: виставки картин він не любив, а ось сестру дуже любив. Тому й відповів:

– Гаразд, якщо так, підемо на твою виставку разом. Тільки потім ще відвідаємо Морський музей, там такі гарні моделі кораблів!

Увечері батьки двійнят неабияк здивувалися: син з незвичним натхненням розповідав про картини Айвазовського, а донька пояснювала різницю між фрегатом і корветом. У їхніх розповідях тільки й було чути слова «красивий», «красиво», «краса». Мама теж похвалилася:

– Наша група сьогодні також знайшла таке гарне розв'язання складного завдання!

Діти здивовано презирнулися, і Марійка запитала:

– Мамо, хіба розв'язання може бути гарним? Воно ж не намальоване, його не можна торкнутися або почути, як милозвучний голос.

– У нас було два партнери з кардинально протилежними бажаннями, і нам вдалося запропонувати рішення, яке сподобалося обом. Краса – це ж те, що викликає радість, задоволення, захват. Ось і наше рішення захопило й потішило тим, що задовольнило обох і виявилось дуже простим. Це ж прекрасно!

Двійнята замислилися, а тато, який під час маминої розповіді щось шукав у ноутбучі, прокашлявся й урочисто промовив:

– Любі мої, у нас з'явилася змога відвідати нове красиве місце, і зробити це ми зможемо через два тижні. Я вже замовив путівки – ми летимо на Кайманові острови!

Діти раділи, обіймаючи тата й маму, батьки тішилися й сміялися разом з дітьми, а Бобошка весело й гучно гавкав –

**ПРИГОДИ В ПОШУКАХ
ГОЛОВНОГО
тривають!**

Мені важливо з
кимось ділитися
враженнями!

МАЛЕНЬКА КРАЇНА

Кайманові острови – це невеличка країна в Карибському морі. Така маленька, що на більшості карт її просто не позначають. Однак для уряду країни виготовляють глобуси й карти на замовлення: на них, у супереч з усім географічним правилам, Кайманові острови видно напрочуд добре.

Cayman islands

КАЙМАНОВІ ОСТРОВИ

Прапор країни

КРОКОДИЛ І ЧЕРЕПАХИ

Христофор Колумб 1503 року назвав ці острови Лас-Тортугас, що в перекладі з іспанської означає «черепашки». Настільки його вразили чималі зграї великих зелених черепах, які буквально перегороджували шлях суднам! Щоправда, назва ця не прижилася, як і не зберігся сам вид: після багаторічного полювання на них ці плазуни майже повністю зникли. Замість Лас-Тортугас з'явилися назви трьох островів країни: Великий Кайман, Малий Кайман і Кайман-Брак. Чому Кайман? Тому що європейці сприйняли місцевих гігантських ящірок ігуан за крокодилів кайманів.

Герб країни

ВІН ЗАСНУВАВ!

Герб країни відображає її минуле й теперішнє. Що ж символізує герб Кайманових островів? Білі та блакитні хвилі – це Карибське море. Лев – символ того, що країна є колонією Великої Британії. Зелена черепаха нагадує про минуле й уособлює головне заняття острів'ян – морський промисел. Плід ананаса вказує на вирощування тропічних культур, а гасло – на віру жителів країни. Вислів «Він заснував її на морях» означає, що саме Бог – Творець моря й островів. Ці слова взяті з Біблії, Псалма 24.

ХОДИМО ЗА СКАРБОМ!

Печери міських піратів – легендарне місце, і тамтешні гіді щедро діляться зі слухачами переказами й оповідями. Багато з них, звісно, вигадані, але награвовані за давніх часів багатства пірати справді тут ховали. Нині підземні ходи перетворили на захопливі атракціони з пошуку скарбів. І байдуже, що організатори квестів самі підкидають туди старовинні монетки!

БАЗАРНИЙ ДЕНЬ

У базарний день на місцевих ринках багато всього: вишукані прикраси з каменю кайманіту, дивовижні вироби з морських мушель, посуд і оздоблення з панцирів черепах, папая, манго, ананаси, ямайське яблуко. Ямайське яблуко за смаком схоже на пелюстки троянди. Папая зменшує шкоду від сильної дії сонячних променів, але це не скасовує необхідності носити сонцезахисні окуляри й легкий світлий одяг!

САД ДЕВІДА

Це Сад великих бетонних скульптур, які вже 20 років створює та встановлює у своєму парку його власник Девід Квазіус. Першою скульптурою стала блакитна ігуана Іванна, яка відразу ж привернула увагу людей, котрі проїжджали повз. Потім з'явилася курка Генрієтта, краб Клодетт, махі-махі (це риба дорадо) Фінлі, акула Шаркі III та ще багато інших кумедних і милих персонажів. Вхід у парк вільний. Девід і його дружина завжди раді гостям!

НА ЗЕМЛІ КАЙМАНОВИХ ОСТРОВІВ

Великі лайнери завжди залишаються на рейді біля острова Великий Кайман, тому що в столиці країни, місті Джорджтауні, немає круїзних пристаней і пасажирів доправляють на берег катери й човни.

Великий Кайман тому й називається Великим, бо це найбільший острів країни. Тут розташовані столиця, музеї, старовинні будинки й готелі. Замість звичних горобців і голубів тут літають зелені **кайманські папуги** – один із символів Кайманових островів. Милих гамірних птахів із зеленим пір'ям різних відтінків, білим чубчиком і рожевими щічками заборонено вивозити з країни.

Тут ще бігають прудкі дикі кури й півні, а також блукають місцеві **блакитні ігуани**. Так-так, ті самі, яких переплутали з крокодилами й на честь яких назвали острови! Загалом на островах три види ігуан: зелені, піщані та блакитні. Однак блакитні – найрідкісніші й більше ніде у світі не мешкають.

На всіх островах є прекрасні пляжі з дуже теплою й прозорою водою, білим або золотистим піском і гамаками, підвішеними між пальмами. Найвідоміший з них – **Семимильний пляж**. Якщо миля – це 1,6 км, то 7 миль – це скільки?

Від травня до листопада триває сезон буревіїв. Інколи навіть трапляються урагани найвищої категорії, які загрожують життю людей. Тому на островах є будівлі, які можуть витримати найсильніший буревій. Люди перечікують у них небезпечні дні. У звичайних будинках на вікна теж встановлюють протиураганні жалюзі й запасуються особистими електрогенераторами.

Наприкінці жовтня розпочинається Тиждень піратів. Місцеві жителі надівають на одне око пов'язки, устромляють у вуха золоті сережки, саджають на плечі папуг і влаштовують веселощі. «Грізні» пірати намагаються «захопити» місто. Жартівливі, веселі бої точаться на кожній вулиці. Часто влаштовують перегони на картонних суднах і яскравий парад. Пірати ходять і роздають дітям подарунки, б'ються на мечях і розповідають охочим слухачам про труднощі кочового піратського життя. І, звісно, усі готують особливі «піратські» страви!

Після червневих дощів розквітає дика **бананова орхідея**, яка цвіте тільки на Кайманових островах. Вона теж є одним із символів країни. Щоб її побачити, потрібно відвідати сад орхідей Ботанічного парку Єлизавети II. У ньому є і квіткові сади, і сад спадщини Кайманових островів, у якому зберігають усі рослини, що були тут ще до прибуття переселенців: сад із цілющими травами, банани, манго, хлібне дерево, маніок і відома **срібна пальма**. Ці пальми ростуть тільки на кораловому вапняку Кайманових островів, витримують сильні буревії, а надзвичайно міцну кору цього дерева жителі використовують для будівництва домівок і для плетіння капелюхів та кошиків.

Найвища точка острова – **сміттева гора**. Ось такий вигляд вона має вночі!

Вони небезпечні!

Дерево манцинелла. Його не можна рубати, доторкатися до гілок, листя та плодів, навіть не можна ховатися під ним під час зливи. А все через отруйний молочний сік.

Сильна течія в коралових рифах та океанський прибій. Через них буває важко вибратися на берег.

НА ВОДИ ТА ПІД ВОДОЮ

На островах немає рік, тільки окремі болота з таємничими мангровими хащами. Немає рік, тому нічого не впадає в море, до того ж усе узбережжя, неначе щитом, закрите кораловими рифами. Ось чому морська вода довкола острова кришталево чиста з прекрасною видимістю!

На островах немає небезпечних чи отруйних тварин, змій, павуків, акул і медуз. Виняток – риба-лев, яка потрапила сюди з інших морів. Вона швидко розмножилася, що загрожує деяким місцевим риbam, тому з дозволу уряду дайвери регулярно відловлюють «лева» і здають у ресторани. Однак їм доводиться бути обережними, адже плавники цих риб отруйні!

Багато років на міліні Стінгрей-Сіті рибалки сортували вилов і всю дрібну рибу відпускали. Місцеві скати швидко зрозуміли виго-

ду й вирішили переселитися ближче до такої чудової «їдальні». Спокійне та сите життя пішло їм на користь, сподобалося, тож тепер скати мешкають тут постійно, випрошуючи в рибалок найсмачніші шматочки й фотографуючись із дайверами. О, які вони величезні!

На островах можна побачити морські зірки! Тільки слід пам'ятати, що вони не іграшкові, а живі, тому краще не брати їх до рук, а тим паче не діставати надовго з води. Без неї вони загинуть!

Дорослих зелених черепах на черепащачій фермі теж не дозволяють чіпати. Та й не надто безпечно спілкуватися з 200-кілограмовими особинами, для переміщення яких навіть використовують невеликий кран. Зате маленькі черепашки такі милі! Їх можна брати до рук.

Підводний світ
Кайманів
прекрасний!
Яскраві
коралові рифи

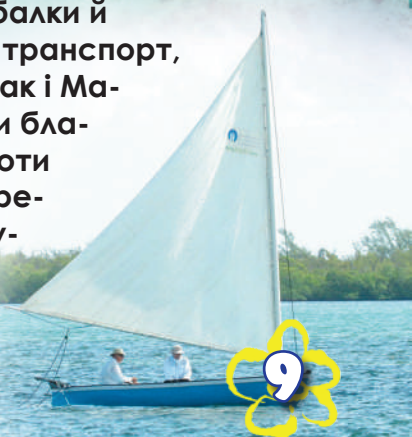
та їхніх мешканців можна побачити на найбільшій на планеті мозаїці підводного світу в містечку Камана-Бей. Вона простягається вздовж сходів від першого до п'ятого поверху й складається з трьох мільйонів шматочків і 180 відтінків кольорів! Мозаїка показує, як змінюється риф під час занурення вглиб моря!

Побачити це можна й на власні очі. Підводна субмарина «Бабл Саб» бере на борт двох пасажирів та опускає їх на глибину до 330 м. Дайвери зі звичайним спорядженням так глибоко не занурюються!

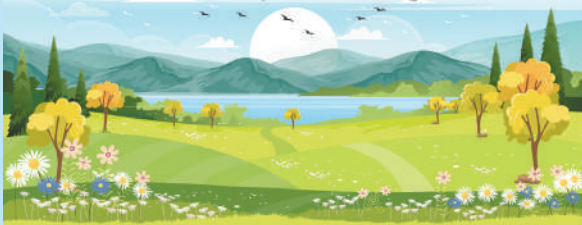
Хоч у дайверів свої переваги. Наприклад, можливість не просто бути глядачем, а й самостійно досліджувати затонулі кораблі, які згодом обростають коралами й стають частиною рифу. Відчути себе підводним археологом теж дуже цікаво!

Хтось любить тишу морських глибин, а хтось – шум хвиль, свіжість морського бризу й далекий горизонт. Легкі вітрильні човни «кетбот» – це жива традиція на Кайманових островах. На них виходили в море прості рибалки й мисливці на черепах, а ще це був транспорт, який сполучав острови Кайман-Брак і Малий Кайман. Дно човнів фарбували блакитним, щоб замаскуватися. Кетботи використовують і сьогодні, але переважно для змагань. А діти майструють човники з половинки з'їденого або випитого кокоса й листочка морського винограду.

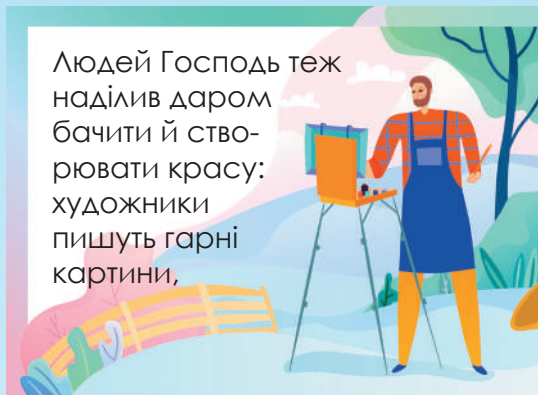

ТАКА РІЗНА КРАСА

Бог наповнив наш світ красою: прекрасними рослинами та тваринами, мальовничими горами, лісами й озерами.

Людей Господь теж наділив даром бачити й створювати красу: художники пишуть гарні картини,

композитори складають дивовижну музику,

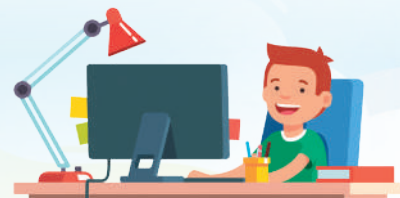
архітектори проєктують прекрасні будинки, а модельєри розробляють красивий одяг.

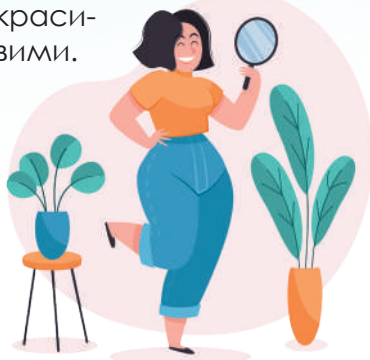
Науковці придумують неймовірні ідеї.

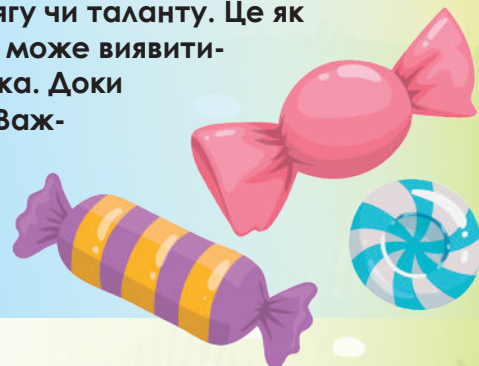
Ці ідеї потім перетворюються на технології й речі, які роблять життя кращим.

Самі люди теж намагаються бути красивими.

Однак у стосунках між людьми недостатньо лише зовнішньої краси, модного одягу чи таланту. Це як із цукеркою: у гарній обгортці може виявитися і смачна, і несмачна начинка. Доки не скуштуєш – не дізнаєшся. Важлива внутрішня краса, яка виявляється в добрих учинках, у співчутті до інших, у чесності та вірності.

ружба Квітки та Метелика зав'язалася випадково. Квітка розцвіла занадто рано, коли всі її братики та сестрички ще залишалися в пуп'янках. Цілий день вона стояла посеред клумби на одній ніжці й нудьгувала.

Одного разу повз неї пролітав Метелик і, помітивши Квітку, сів на неї перепочити.

– Ти така красива й так приємно пахнеш! – зробив комплімент Квітці Метелик.

– Я теж ніколи не бачила метеликів з такими гарними крилами, – взаємно зізналася Квітка й зітхнула: – Добре тобі, не нудно... Усюди літаєш із друзями-метеликами, а мені так самотньо тут стояти.

Зглянувся Метелик над самотньою Квіткою й вирішив оселитися поруч, аби щодня прилітати й розповідати їй цікаві історії про все, що бачив.

Щоранку, щойно сходило сонечко, Метелик прилітав до Квітки, а та, розкривши пелюстки, радісно зустрічала свого друга. Квітка теж хотіла розважати Метелика, тому слухала дзижчання бджіл, балачки мурах, жуків та сонечок, а потім ділилася цими новинами з Метеликом.

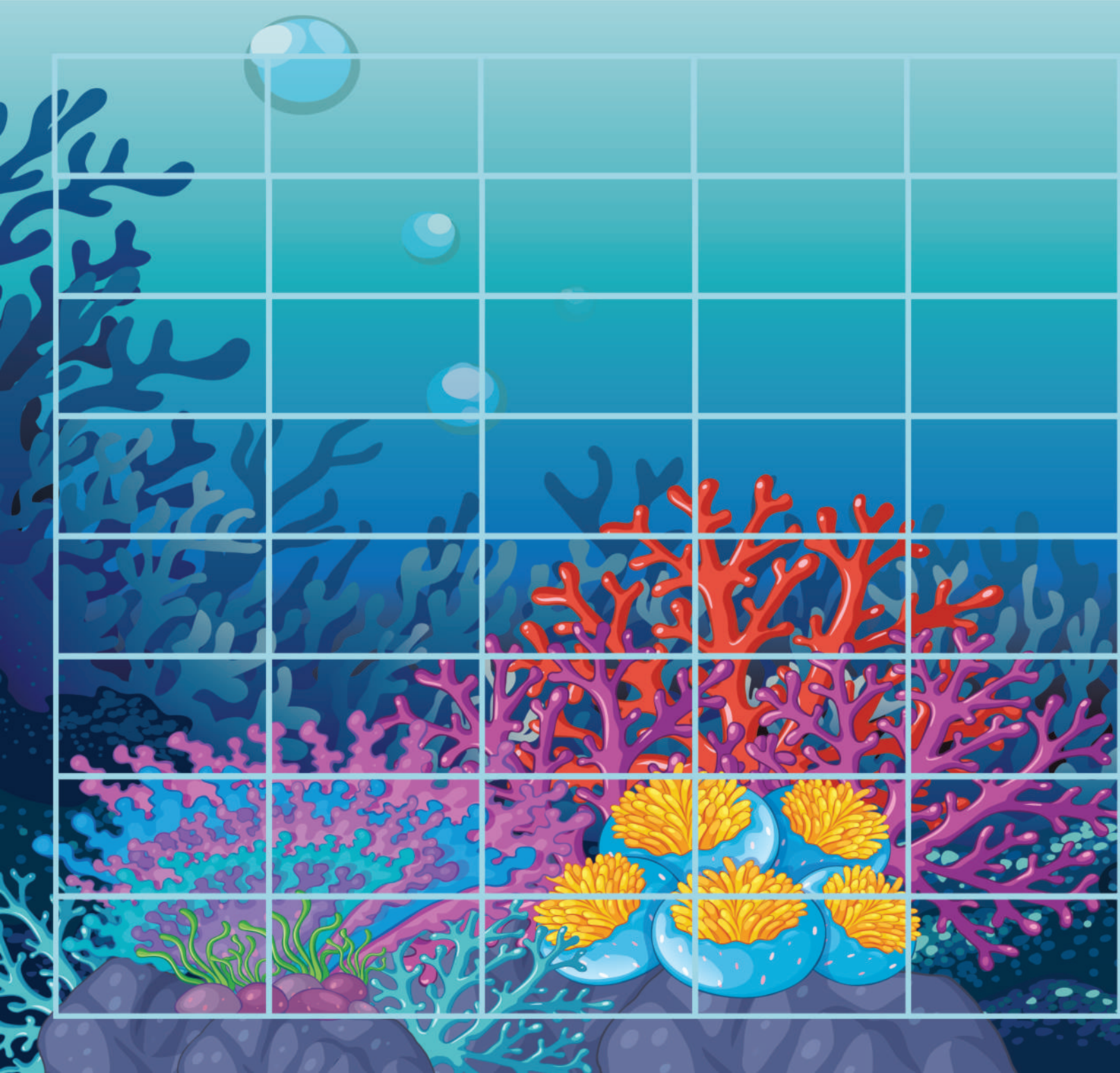
Проте сталося так, що красива Квітка сподобалася одній дівчинці й та захотіла її зірвати. У Квітки від страху затремтіло стебельце, заціпеніли пелюстки, і вона почала благати дівчинку не чіпати її. Натомість Квітка запропонувала дівчинці спіймати її красивого друга. Дівчинка погодилася, побігла по сачок, заховалася й стала вичікувати.

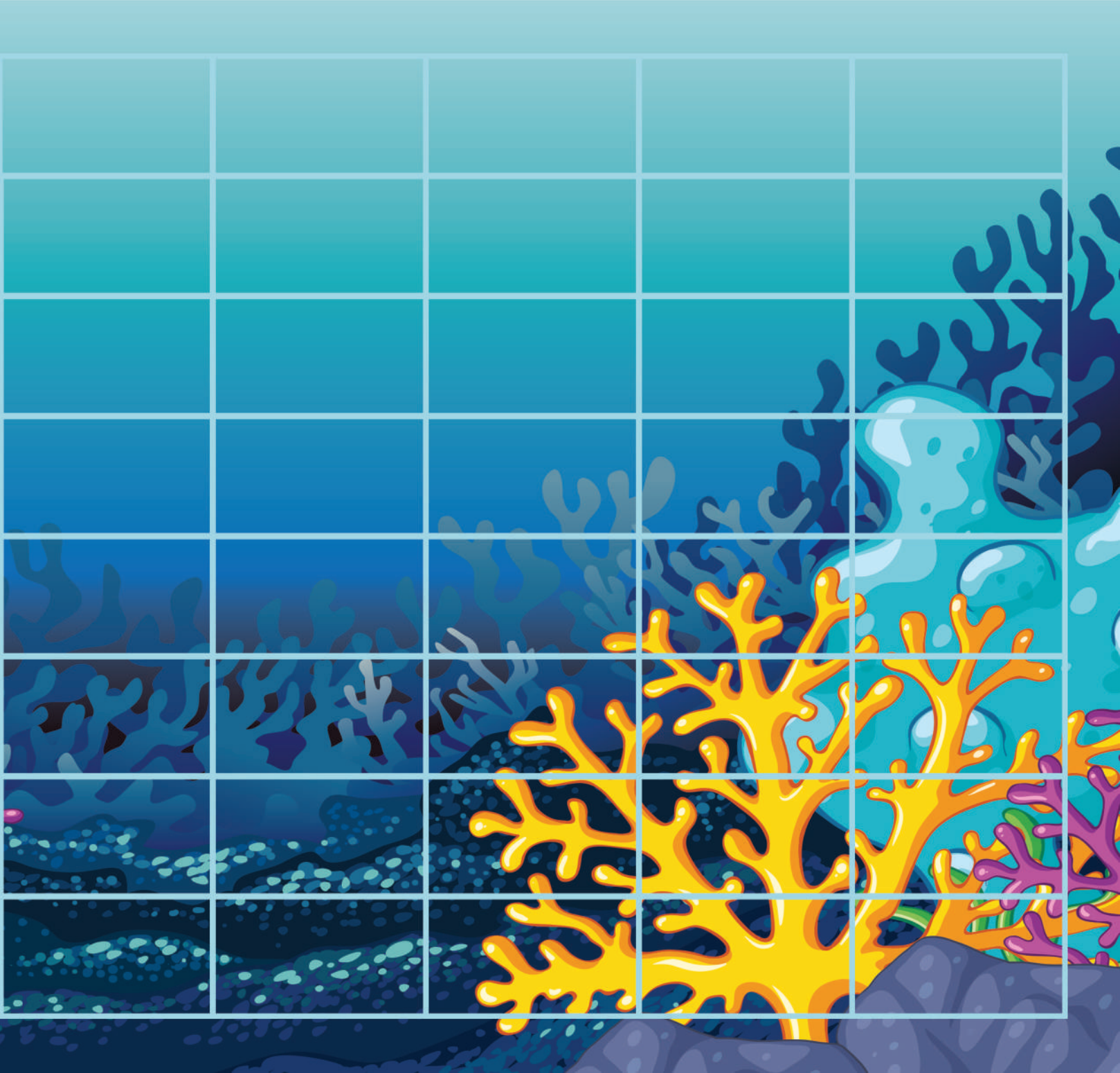
Щойно Квітка помітила вдалині Метелика, вона розкрила свої пелюстки ширше й гучно покликала його. Метелик підлетів і відразу опинився в сачку. Він відчайдушно бив крильцями, шукав хоча б маленьку щілинку й насили, але вирвався з полону. Злетівши, Метелик побачив, що серед трави лежить його подруга: через сильний удар сачка вона зламалася.

Дівчинка пішла геть, а Метелик опустився на траву до своєї зламаної подруги й гірко заплакав: «Це через мене тебе зламали. Пробач мені, моя Квітко».

Хто по-справжньому красивий у цій історії?

Утрачена краса

«Ти був зразком досконалості, сповнений мудрості й неперевершеної краси. Ти перебував у Едемі в Божому раю. Твій одяг прикрашало усяке коштовне каміння: карнелій, топаз і яспіс,

хризоліт, согам і яшма, сапфір, рубін і смарагд, а внизу майстерно зроблені золоті бубонці, що видавали мелодію сопілки, – все було виготовлене в день твого створення. Ти був помазаним херувимом-покровителем, – ось для чого Я тебе призначив. Ти перебував на святій Божій горі, ходив посеред вогнистого каміння. Ти був бездоганим на своїх дорогах з того дня, як ти був створений...» (Єзек. 28:12–15, сучасний переклад) – так описаний у Біблії прекрасний і могутній ангел. Бог створив його добрим, сильним, мудрим, гарним і дав йому ім'я «син зірниці», що означає «носіє світла». У Біблії воно звучить як Люцифер.

Люцифер був архангелом – головним серед ангелів Божих. Ніхто не перебував ближче до Бога, аніж він. Йому Господь відкривав, що потрібно зробити. Люцифер передавав і пояснював це ангелам, а вони повністю довіряли Божому архангелові.

Як досвітня зоря передуює скорому сходу сонця, так і Люцифер був тільки відображенням і провісником великої слави Творця. Однак, запишавшись своєю красою, силою та мудрістю, він почав вважати себе рівним Богові. Це відчуття вкоренилося в ньому не відразу, адже, перебуваючи так близько до Господа, він, як ніхто інший, бачив і розумів Його велич та могутність. Якийсь час у серці Люцифера точилася боротьба. Премудрий Бог знав про це, знав його думки та плани, але не віддалив його від Себе, а, навпаки, з любов'ю допомагав Своему архангелові перемогти заздрість і гординю.

Люцифер довго вибирав. Любов до Бога ще оживала в його серці, особливо коли він перебував поруч із Ним, слухав Його й бачив. Та варто було Люциферові віддалитися, зустрітися з анге-

лами, які поважали його й у всьому слухалися, як у його розум закрадалися зовсім інші думки: «Чому тільки Бог? Я теж гарний, мудрий і сильний. Я керую тисячами тисяч ангелів. Я гідний поклоніння! Підіймуся на небо, вище Божих зірок поставлю свій престол... Підіймуся понад високі хмари, уподібнюсь Всевишньому!» (див. Ісаї 14).

Егоїстична любов до самого себе витіснила любов до Бога й усього Його творіння. На зміну мудрості прийшли хитрість і підступність: ангели й надалі довіряли своєму архангелові, а він цинічно цим користувався.

– Бог обманює всіх вас, обмежує Своїми законами! Якщо я стану Богом, то зроблю вас вільними, скакую Його закони. Усесвіт стане прекраснішим, ніж тепер! – перекопував Люцифер ангелів і жителів інших планет.

Він діяв так хитро й підступно, що третина ангелів повірила його словам і почала служити ошуканцеві, розпочавши боротьбу з Богом і Його вірними ангелами.

А з усіх жителів планет Люциферу вдалося обманути й схилити на свій бік тільки мешканців Землі, тому наша планета стала місцем перебування колишнього архангела й тепер уже ангелів-відступників.

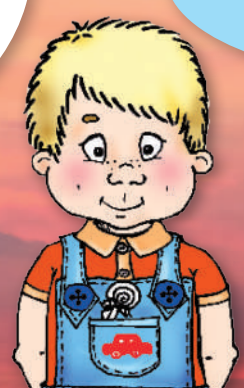
Гордіня, заздрість і ненависть змінили Люцифера. «Син зірниці» тепер не прекрасний, як раніше, і має інші імена.

Його називають «дияволом» і «сатаною», що означає «неправдомовець, наклепник, противник».

У нього більше немає доступу до Неба. Хитрістю й обманом сатана та злі духи схиляють людей до порушення Божого Закону. Це призводить до страждань, бід і руйнувань. Знаючи, що незабаром самі загинуть, вони намагаються згубити якомога більше людей. Ангел, який колись був носієм світла, тепер приносить людям морок і смерть.

Так сумно,
адже він був
найпрекраснішим
Божим створін-
ням!

Доки Люцифер був
близьким із Творцем, його
серце було вільне від
гордості.

Отже, що більше часу
ми проводимо з Господом, то
складніше сатані нас ошукати!

ТРИ УРОКИ КРАСИ

УРОК 2

Блокнот краси

Дивовижно, але факт: навіть до краси можна звикнути й припинити її помічати. Проте як нудно нам тоді житиметься! Помічати чудеса – це ж теж уміння, талант, а будь-який талант необхідно розвивати, будь-яке вміння можна опанувати.

УРОК 1

Фотографія

Фотоапарат чи смартфон – найпростіші засоби в прагненні навчитися помічати красу в дрібницях. Візьми собі за мету: з кожної прогулянки повертатися з новими фотографіями. Це може бути просто пер-

ший зелений листок на тлі блакитного неба, парашутики, які летять від кульбаби, кумедний цуцик, мокрі камінці на пляжі, усмішка друга... Ніби все таке звичне й просте, а дивишся потім на фотографію – і на обличчі з'являється усмішка: «Як гарно!» Згодом у тебе сформується звичка помічати прекрасне будь-де.

1. Придбай собі гарний блокнот. Вибирай його ретельно, щоб тобі було приємно на нього дивитися й тримати його в руках.

2. Установи п'ять будильників на випадковий час ранку, дня або вечора. Згодиться будь-який час, коли в тебе точно не буде термінових справ.

3. Коли пролунає сигнал, відклади справи або зупинися на 5–10 хвилин. Неважливо, де це трапиться: удома, у гостях, на вулиці, у натовпі чи на самоті. Озирнися й спробуй помітити навколо себе п'ять гарних речей, людей, тварин, учинків або явищ у природі. Наприклад, яскраві квіти

на балконі сусіднього будинку; хмара, схожа на черепаху; гарна вітрина; діти, які годують вуличне кошеня; новорічні пахощі мандаринів; приємна мелодія; зварений мамою суп з таким апетитним ароматом, що слинки течуть. Красивими можуть бути осінній листок, захід сонця, торт, картина в музеї, незнайомий хаскі з веселими блакитними очима чи те, що тобі вдалося пробачити образу другові!

4. Увечері запиши у свій блокнот краси хоча б сім пунктів:

Я побачив (-ла), як...
Я помітив (-ла), що...
Я почув (-ла)...
Я відчув (-ла)...
Мене здивувало...
Я розсміявся (-лася)...
Я зробив (-ла)...

У блокноті можна малювати, записувати вірші або історії, які сподобалися, вклеювати фотографії.

Що частіше ти заповнюватимеш блокнот, то легше навчишся помічати чудеса й красу навколишнього світу!

УРОК 3

Твори красу!

Згадай, як після наведеного тобою ладу мама вигукує: «Краса!» Тренер хвалить за бездоганне відпрацювання вправи, а вчитель – за виразно прочитаний вірш. Красиві слова, красива пісня, гарний малюнок або вчинок – список створених тобою чудес може бути нескінченним. І творець цієї краси – ти!

ПОРАДА: Величний Творець краси – це Бог! Проси Його навчити тебе помічати й творити!

НЕБЕЗПЕЧНА КРАСА

Риба-лев, смугаста крилатка, риба-зебра – це назви однієї й тієї самої морської риби. Вона яскрава, з незвичайними барвистими смужками, грудними плавцями, які в розкритому вигляді схожі на крила, а також довгими відростками. Звідси й назви «смугаста крилатка» та «зебра». А якщо зазирнути рибі в «обличчя» в момент, коли грудні плавники розправлені в боки, стає зрозуміло, чому вона ще й «лев».

Її дім – кораловий риф, а сама вона – хижак, який використовує різні способи полювання. Найчастіше риба завмирає посеред коралів, широко розставивши плавці з променевими відростками. Сіре, червоне та коричневе забарвлення разом зі смужками пісочного кольору допомагають маскуватися на тлі рифу, а довгі відростки нагадують водорості. У спробі дослідити такий цікавий «кущик» дрібні рибки підпливають занадто близько, і риба-лев їх проковтує.

Інколи, просидівши день в укритті, смугаста крилатка вдається до активних дій: за допомогою тих самих довгих променів вона заганяє свою здобич в ущелину й проковтує. Здобиччю можуть бути маленькі рибки, креветки, краби та молюски.

У крилаток 18 плавників, і всі вони ОТРУЙНІ! Навіть молоді риби-зебри, які практично безбарвні, уже містять отруту у своїх плавниках. І в найбільшій небезпеці перебувають люди! Річ у тім, що морських мешканців яскраве, барвисте забарвлення риби-лева застерігає, а в недосвідчених плавців, навпаки, така принадна красуня викликає інтерес і бажання доторкнутися або спіймати.

Зіткнутися з крилаткою можна несподівано, наприклад, зачепити під час купання серед рифів. Буває й так, що риба-лев пливе слідом за аквалангістом, адже при світлі ліхтаря їй зручніше полювати, а ось сам дайвер може її не помітити й уколотися отруйним плавником. Водночас самі собою риби-зебри – відлюдники й першими на людей не нападають.

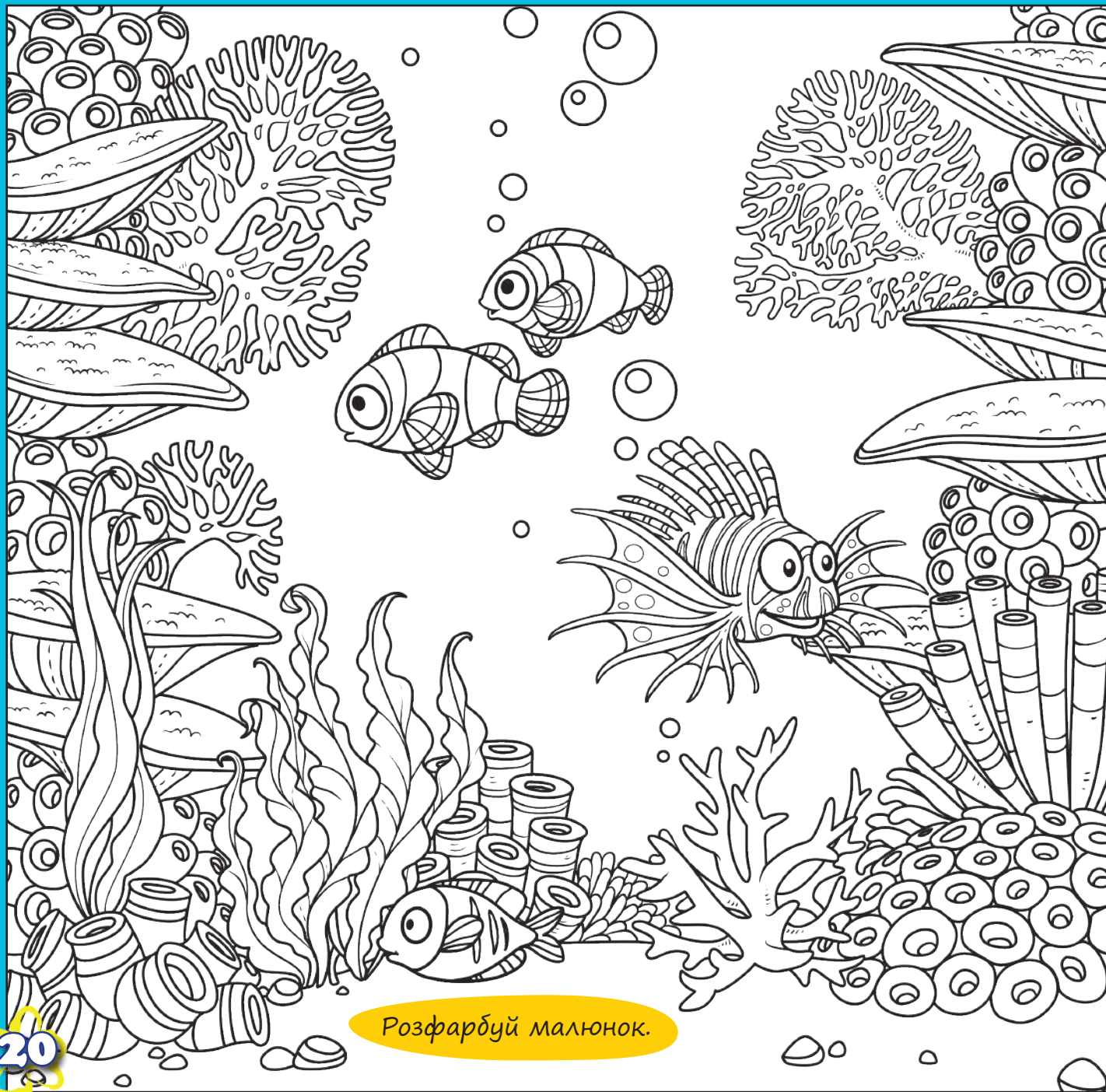
Укол одного плавника отруйної красуні дуже неприємний, але не смертельний, тому що людина отримує невелику дозу отрути. Невдовзі вона починає відчувати біль, який поступово наростає й триває декілька годин, місце ураження німіє й дуже набрякає. Набряк може триматися декілька днів.

Значно гірше, якщо людина зазнає глибоких уражень від декількох шпичаків одночасно. Через велику дозу отрути може настати параліч м'язів і дихальних шляхів, а також порушення роботи серця. А тепер уяви, що все це відбувається під водою! Дайвер просто не зможе дихати й не дістанеться берега!

Важливі правила слід пам'ятати тим, хто вирішить тримати таку рибу вдома в акваріумі. По-перше, він має бути доволі просторим. По-друге, риби-сусіди повинні бути великими, оскільки маленьких крилатка просто з'їсть. По-третє, очищуючи акваріум, важливо не доторкатися до риби-лева, щоб не вколотися об отруйні голки цієї красуні.

Розфарбуй малюнок.

Манговий ДЕСЕРТ

1. М'якуш манго подрібни в блендері, додаючи потроху води. Має вийти густий соус. Наповни ним третину склянки й постав у морозилку на годину.

2. Йогурт змішай з насінням чіа. Виклади шар цієї маси в склянку зверху манго.

3. Залиш десерт у холодильнику на ніч або хоча б на чотири години.

4. Відріж кружальце апельсина й устроми в десерт, як показано на фото. Зверху прикрась десерт мигдалем або будь-якими іншими горіхами.

ТОБІ ЗНАДОБЛЯТЬСЯ:

- манго (свіже або консервоване);
- 4 столові ложки насіння чіа;
- 400 г йогурту;
- склянка води;
- мигдаль;
- апельсин.

Смачного!

Ключ:

У—В—Ю
Я—Р—Г
А—Щ—С

Е—И—Л
Т—М—К
Б—Н—О

Розшифруй текст
і запиши його.

К—В—Т—Л—

М—Т—Т—Л—К—В—,

Л—В—К—М—Т—Л—К—

Т—Т—Л—Л—К—Л—

Допоможи котові доплисти
до риб.

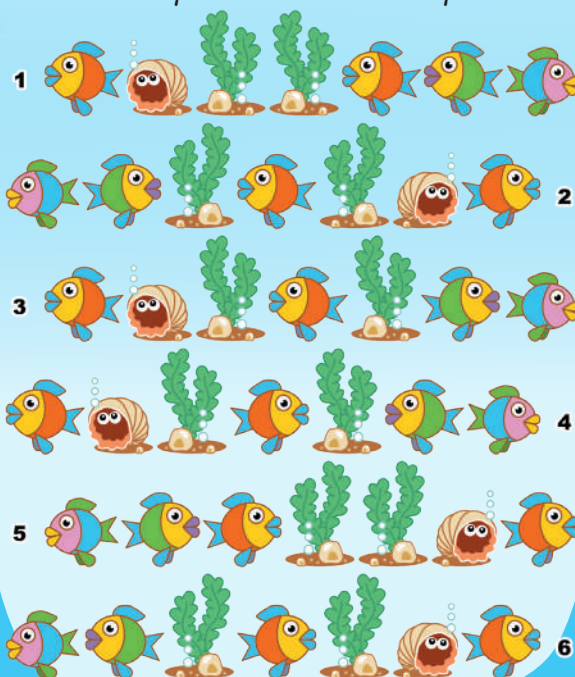
Знайди 10 відмінностей.

Відшукай на малюнку всі ці об'єкти.

Відшукай дзеркальне відображення кожного рядка.

ВІДПОВІДІ:

с. 22: Бог створив красу, щоб милуватися нею; с. 23: ключ 7; рядки 1-5, 2-4, 3-6; с. 24: крокодил.

Чудовий малюнок

У наступному номері:
подорож до Об'єднаних
Арабських Еміратів

Якщо ви бажаєте переказати
кошти на розвиток журналу, ви
можете зробити це через банк.

Наші реквізити:

Отримувач: УУК АСД
Код ЄДРПОУ 19350731
IBAN: UA75380805 00000000
26006149457
МФО 380805
Банк: ПАТ «Райффайзен Банк
Авал» у м. Києві
Призначення платежу:
добровільні пожертви.

Замовити наші журнали «Дружболандія» ви можете,
написавши листа на e-mail: dzherelo@ukr.net, а також
зателефонувавши за номером **0 800 30 20 20**.
Наш сайт: lifesource.ua

Якщо вам цікаво,
чим займаються наші
герої у вільний від
подорожей час, то
дивіться дитячі передачі
«Дружболандія»
на сайті:
tv.hope.ua

**Побувай з
нами там, де
ти не був!**

**Тебе
очікують неза-
бутні пригоди
в пошуках
головного!**

Відповідальний за випуск: директор видавництва
«Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Випусковий редактор: Олена Мехоношина
Відповідальний редактор: Людмила Поправкіна
Переклад: Олена Мехоношина

Редагування, коректура: Ганна Борисовська,
Інна Гунько
Дизайн і верстка: Ганна Рафес
Автор текстів: Олена Поправкіна
Відповідальна за друк:
Тамара Грицюк

Християнське видавництво
«Джерело життя»
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 428 - 84 - 38